

QUOVADIS

ЛЪТОПИСИ
НА
ЛЕКАРСКИЯ СЪЮЗЪТ
ВЪ БЪЛГАРИЯ

Неделя, 19 октомври 2014 г.

Юбилейно издание на Българския лекарски съюз

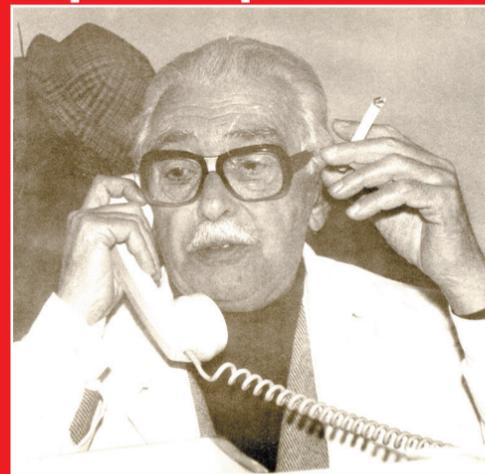
www.blsbg.com

25 ГОДИНИ ОТ ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО НА БЛС

На 12 януари 2008 година лекари от различни поколения отбелязаха годишнина от възстановяването на съсловната организация. Все още сред нас беше и проф. д-р Димитър Радонов (на малката снимка). Той пръв изрече публично, още преди 1989 година, идеята за възраждането на БЛС. За съжаление, не намерихме снимки от първия форум, проведен през 1990 година.

Първият председател

Проф. д-р Иван Киров бе избран за председател на възобновената съсловна организация. Потомствен лекар, той е внук на д-р Киро Попов и син на известния педиатър проф. Димитър Киров, за когото все още говорят с преклонение софиянци и който е участвал в създаването на БЛС заедно с проф. Моллов.

Малко известно е, че синът на проф. Иван Киров, също лекар, бе сред възстановителите на съсловната организация, а после - и внукът, д-р Иван Киров, четвърто поколение медик.

Днес Инфекционната болница в София носи името на професора. Тук той разгръна кариерата си, която започва през 1938 година като асистент по детски болести. От 1962 година е професор по инфекциозни болести.

Първият офис-адрес е домът на д-р Борис Бояджиев

Труд Предложение за създаване на лекарски съюз

В редакцията се получи обръщение до всички лекари и стоматолози в НРБ, в което се казва:
„Във връзка с „Основните насоки за по-нататъшното устройство на здравеопазването в НРБ“, утвърдени от Политбюро на ЦК на БКП, се създаде инициативна група, която прие, че възстановяването на Българския лекарски съюз не трябва повече да се забавя и това трябва да стане дело на самите лекари и стоматолози. Съюзът ще бъде самостоятелна доброволна организация от нов тип с ясно регламентиращи отношения с държавните органи, обществените и професионалните организации.
Българският лекарски съюз ще защитава обществените интереси и съсловните интереси на лекарите и стоматолозите, ще изразява и отстоява мнението на медицинската общественост по всички въпроси, свързани със здравето на българския народ, ще утвърди и следи за спазването етичните норми и

професионалното ниво на българските лекари и стоматолози.
Инициативната група предлага всички лекари и стоматолози да изразят готовност си за участие в създаването на съюза. При достатъчна подкрепа инициативната група се задължава да публикува проекти за програмата и устава на БЛС, както и да пристъпи към подготовката на събор през 1990 г. за неговото учредяване.“
Предлага се на всички, които приемат инициативата, да съобщят за това групово или индивидуално до края на 1989 г. Желасщите могат да изпратят и свои конкретни предложения за задачите и устройството на БЛС на адрес: д-р Борис Бояджиев, София 1000, ул. „В. Коларов“ № 42.
Обръщението е подписано от инициативна група в състав д-р Бойко Иванов, д-р Борис Бояджиев, д-р Борис Щърбанов, д-р Георги Койчев, проф. д-р Димитър Радонов, д-р Любен Астинов, проф. д-р Чавдар Драгойчев

Защо в съобщението за възраждане на БЛС е посочен домашният му адрес, питахме д-р Бояджиев. Той се връща назад в хода на събитията и разказва:

На 16 ноември 1989 година, на събрание на дружеството на софийските психиатри, д-р Георги Койчев сподели, че се обсъжда възобновяването на БЛС. Всъщност, повечето от нас бяха мислили - и д-р Кирил Миленков, и д-р Борис Щърбанов... Решихме да влезем във връзка с колеги, които имаха същата идея. Койчев предложи да публикуваме съобщение във в. „Труд“. Аз написах текста. Приега го и го подписах тези, които се събрахме в моето служебно място... (Спомням си, че проф. Чавдар Драгойчев не беше дошъл, някой му бе занесъл съобщението и той се подписа.)

Но какъв адрес за връзка да дадем? Омълчахме се. Предложих своя адрес, без да съобразя в какъв водовъртеж попадам. Съобщението излезе на 28 ноември 1989 г. И започна една лавина, бих казал - пристигаха десетки и десетки писма от различни краища на страната. По телефона ми се обаждаха от всякъде. Някои ме посещаваха в дома. Спомням си д-р Лазар Петрунов, бивш офицер, после лекар. Той редовно помагаше. Дойде д-р Илко Семерджиев - той е сред първите възстановители на организацията. Д-р Бойко Милошев се появи от името на една група - те вече бяха се събрали и обсъждали... Беше време, изпълнено с надежди и енергия за реализирането им...

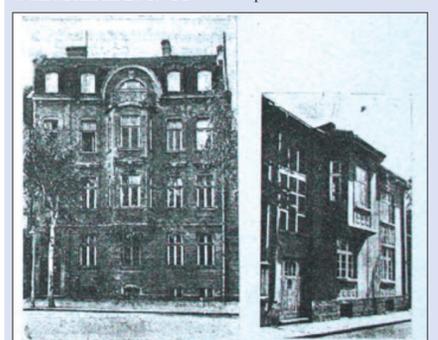
Повече от разказа на д-р Б. Бояджиев - на стр. 2

ОТКЪДЕ СЕ ТРЪГНА?

През м. октомври 1949 г. вместо редовен Лекарски събор е свикана Национална конференция на представителите на клоновете на БЛС. Такъв орган в структурата на Съюза по това време не съществува нито по Устав, нито по действащия Закон за народното здраве. На тази "конференция на БЛС", с присъствали само 61 представител, се взема решение: "БЛС да се влее в ПСЗХР." (Профсъюз на здравните и хигиенни работници). Условията за "вливането" са безпощадно подробно изброени. (Кръстева, Е. 2001).

Новият синдикат ПСЗХР присвоява цялото имущество на БЛС, което се състои от 42 732 554 (повече от четиридесет и два милиона) лева, в които са включени влогове в банки, ценни книжа, текущи сметки за социални дейности, участие в лекарската кооперация и сумите от пет дарителски фонда. Последните са около деветстотин хиляди (900 000) лв. с конкретни предназначения, напр. специализация на млади лекари. Сред имотите са: сграда в центъра на София - площад Народно събрание № 7, два магазина на бул. "Клементина", сега "Стамболийски", завещани на БЛС през 1940 г. от д-р Н. Кръстев Славов за специализация по очни болести на млад колега, дареният четириетажен апартамент на ул. "Денкоглу" № 15. Собственост на БЛС са и терени, дарявани за построяване на почивни станции и санаториуми във Варна, Вършец, Несебър, Кюстендил.

До 1947-1948 г. функционира повече от 1200 частни лекарски кабинети и близо 90 частни болници и санаториуми, напр. по акушерство и гинекология, хирургия, педиатрия, пулмология, психиатрия и др. Тези болници бяха одържавени, конфискувани и ограбени "без право на компенсация". Техните притежатели бяха изселвани и често оставаха без работа (примери: Русев, Тричков, Пасхов, Попов, Михайлов, Стамов и др. - в София; Алексиев, Сават и др. - в страната). Частната практика бе крайно ограничена и през 1972 г. окончателно забранена.

Имотите на БЛС на ул. „Аксаков“. Днес там е хотел Радисън - срещу Народното събрание.

25 години от възстановяването на съсловната организация ЛЕКАРИТЕ СЕ ВРЪЩАТ КЪМ СЕБЕ СИ

В един от първите броеве на в. *Quo vadis*, който е наследник на изданията на основателите на БЛС в. *Летописи*, доц. д-р Милан Миланов сподели: "Лекарите се връщат към себе си".

Да, българските лекари излязоха от редицата на хигиенистите, където бяха поставени като здравни работници. Война за глави.

Всъщност, те никога не са забравяли Хипократовата клетва, дори когато някой се опитваше да я редактира по време на тоталитаризма.

През тези 25 години настъпиха много промени. Днес въпросът е можем ли да кажем: лекарите СЕ ВЪРНАХА към себе си или все още СЕ ВРЪЩАТ?

Ако трябва да изпишем имената на възстановителите на БЛС, няма да стигнат редовете. Преди четвърт век спонтанно в различни селища на страната се формират групи, които работят за възкръсването на своята организация. Във Варна - д-р Корновски, проф. Ненов и др., в Пловдив - д-р Касабов и др., в София - д-р Астинов, д-р Койчев, д-р Маджаров и много други, в Севлиево - д-р Хинков...

Публикуваме със съкращения споделеното от някои от възстановителите, както и текстове по материали от архивите на проф. Миланов и на д-р Бояджиев.

Д-р Борис Бояджиев: Всичко кипеше, хората искаха да споделят вълненията си

От стр. 1

За БЛС знаех малко. През 1982 г., когато почина баща ми, трябваше да се разчисти родната къща в Шумен. В архива на дядо ми, военен лекар, санитарен генерал, намерих материали, свързани с БЛС - устав, етични норми и др. Когато се върнах в София, споделих с колеги. По-късно разбрах, че д-р Астинов и проф. Радонев мислят за възстановяване на организацията. Професорът правил посетилки пред ЦК на БКП. Не разреши.

Доиде 10-ти ноември. Беше като освобождение, втора младост. Всичко кипеше. Започнахме действия за възстановяването

на БЛС. На 4 декември - бурно събрание. Появи се група (с д-р Стояновски), които вече избрали ръководство и ще се регистрират в съда. Противопоставихме се - разделението ни обрива на неуспех. Трябваше да сме единни, да се свържем с колеги от страната... На 14 януари 1990 г. - събрание в залата на Центъра по хигиена. Трябваше да има обсъждане, да се превърне в митинг. Дойдоха колеги от цялата страна. Доиде и проф. Иван Киров. Синът му, онкопедиатър, също беше там. Проф. Киров бе избран за председател на Управителния свет, който трябваше да май да подготви възстановителния събор...

Утвърди се традицията "Лекар на годината". Първа-получи приза академик Петя Василева.

Чилови дни

Д-р Димитър Игнатов, почетен председател на БЛС: Поривът към професионална свобода бе неустойим

Най-същественото от възстановяването на БЛС е поривът за нов начин на употреба на професията, ново отношение към лекарското съсловие като цяло и към отделния лекар. За изгнание на думата "медицински работници", защото не съществува, но не сме наемници - групата, към която ни бяха прикрепили. Искахме да се възстанови частната практика, която беше забранена през 1972-ра година със закон от комунистите. Освобождаването на частната практика беше въпрос на битка на Лекарския съюз във Велико народно събрание, която завърши с успех, благодарение на ентузиазма на участниците и на желанието на съсловието да получи своята професионална свобода. Така че оня порив към връщане на професионалната свобода на лекаря беше неустойим. Имаше сила, която да спре Лекарския съюз. Той и днес е такъв, какъвто го създадохме!

Най-активни при възстановяването на Съюза бяха Милан Миланов, Иван Иванов - зъболекар, защото в началото бяхме заедно с тях, Илко Семерджиев, Атанас Щерев и разбира се мастигата фигура на Иван Киров. Той беше признат

авторитет и като лекар, и като емблема на лекарското съсловие. Така че огромната заслуга за авторитета на новата организация носеше проф. Иван Киров, а енергията идваше от тези хора, които ви изброих. Включиха се и много други - Хинков, Корновски, Чобанов, Тони Важаров. Спомням си битката с тогавашния здравен министър проф. Черноземски. В една малка заличка в Центъра по хигиена сме водили спорове с него с часове - трябва ли Лекарският съюз да участва във Вишния медицински съвет, който не възстановихме по подобие на Вишния съдебен съвет. Това е много важна структура към министъра, в която е събран елитът на медицинското съсловие. Министърът може да не ги харесва, но мнението им трябва да се чува. Не може министърът при идеи, родени от този съвет, да си затваря очите и да не ги изпълнява. Битката за възстановяването и участието на Лекарския съюз под тази форма във властта, беше много важна. През 1994 г. в Пловдив ние взехме решение, че ако искаме да променим изцяло системата, нашите кадри трябва да влязат във властта - като имаме предвид МЗ, Касата, която ще се създаде, и затова започнахме да готвим управленски кадри и те направиха реформата. Имаше цял екип - над 200 човека сме обучили и то в курсове в чужбина. Те участваха и в написването на законодателството. Голяма група от хора - Маджаров, Семерджиев, Хинков и много други. Идваха хора и носеха написани закони. До такава степен искаха смяна на системата, че с цялата си държот лекари си позволяваха да напишат законопроект.

Д-р Илко Семерджиев: Бяхме доброволци с кауза

Никога няма да забравя началния момент, старта на възстановяването на БЛС през 1989 г. - тогава имаше един вестник с име "Здравен фронт". Спомням си, че на 4 октомври прочетох кратко съобщение, в което се казваше, че се създава инициативен комитет за възстановяването на БЛС и беше даден телефон за връзка, за да могат желаещите да се информират по-подробно и евентуално да се включат. Обадих се на този телефон и ми отговорих д-р Борис Бояджиев, покани ме в тях и на 25 октомври ме прие у дома си, на ул. "Солунска". Помня, че беше стар аристократичен апартамент с много книги и медицински учебници. Боб беше чудесен, държа се изключително културно, той е психиатър по специалност и срещата ми с него ме убеди напълно, че това е инициативата, на която ще посветя времето си. Останахме приятели завинаги. Успоредно се бяха организирали и група колеги около д-р Триас Мавроматис и други. Започнахме сбирките си в Центъра по хигиена - обикновено в малката Аула. Междувременно падна Берлинската стена и ние се развихрихме с невяроятна енергия. Събирахме се почти всеки ден, всеки с нещо допринасяше. Междувременно и в ИСУЛ се беше създал инициативен комитет около д-р Стояновски, с когото няколко човека направихме среща, обяснихме му, че вече сме създали структури по страната и ги поканихме да се присъединят към нас. Отка-

заха, но проф. д-р Иван Киров, който беше при тях в началото видя, че работим изключително вдъхновено и след още няколко разговора се присъедини към нас в края на декември. На 13 януари 1990 г. в голямата зала на Центъра по хигиена направихме Учредителното събрание и насрочихме дата за официален възстановителен Събор, на който трябваше да структурираме организацията, да изберем Управителния съвет и да я регистрираме. Проф. Иван Киров стана първият ни председател и това беше много силен знак, защото неговият баща - също професор Киров, е бил последният председател на БЛС, когато Съюзът е закрит през 1949 г. Затвори се един кръг от 40 годишно прекъсване и ново възраждане сякаш с една специална мисия на тази лекарска фамилия. Много колеги се бяха посветили на идеята за възстановяване на БЛС, всички те бяха доброволци, отдадени на кауза.

Честит юбилей, скъпи колеги!

През този четвърт век опазихме съсловната си организация от ветровете на сложното време, в което живеем.

Бъдете здрави, за да се грижите за здравето на нацията! И нека всички заедно влезем в Клуба на богатите, духовно извисените и уважаваните, в който членуват лекарите от цял свят!

19 октомври 2014 г. Д-р Цветан Райчинов, председател на УС на БЛС

Строителите на новата история на БЛС са между нас

След рухването на Берлинската стена, през ноември 1989 г. в сред обидия ентузиазъм за основни промени, в някои градове на страната се появиха инициативни групи за възстановяване на Лекарския съюз.

Имаше опити да се организират паралелни "лекарски съюзи"...

Основните принципи в този начален възстановителен процес бяха:

- в БЛС да членуват дължително всички лекари на принципа на равнопоставеност;
- всички ръководни постове в структурите на БЛС да са изборни с продължителност максимум два последователни мандата;
- На 4 декември 1989 г. в аулата на Центъра по хигиена в София бе проведено едно от локалните събрания за възстановяване на БЛС. Приета бе резолюция, в която са поставени основни цели;
- Защита на обществения престиж и професионално-съсловните интереси;
- Да отстоява мнението и гражданската позиция на лекарската общност по всички въпроси, свързани със здравето;
- Да утвърждава и следи етичните норми за лекарската професия;
- Да издига професионалното ниво;
- Да организира различни форми на взаимопомощ, да

разрешава възникналите професионални спорове и да подпомага лични и групови инициативи;

- Да участва в изготвянето на нормативната база по всички проблеми, свързани с упражняването на лекарската професия.

Събранието призовава всички лекари и стоматолози от страната да подкрепят идеята за възстановяване на Българския лекарски съюз, да съобщат своите конкретни предложения. Този призив е публикуван във в. "Труд", бр. 248/13.12.1989 г.

В "Народна култура" отпечата съобщение, в което се обявява ОБЩО СЪБРАНИЕ за възстановяване на БЛС на 13.1.1990 г. в залата на Института по хигиена. Призовават се лекарите и стоматолозите в страната да се присъединят към създадените вече дружества или да създадат нови с най-малко 5 члена.

На 17.2.1990 г. в "Здравен фронт" разгласява обществена информация под заглавие "Възстановен е Българският Лекарски Съюз". За председател е избран проф. д-р Иван Киров. За секретар - д-р Борис Бояджиев. Приета декларация включва "...защита интересите на болните, на социално слабите, интересите на лекарите и стоматолозите, съобразяване с интересите на останалите медицински кадри и на цялото общество..."

Председател на временния УС е проф. д-р Иван Киров. Негов пръв заместник е проф. д-р Димитър Радонев. Зам.-председатели са и д-р Триас Мавроматис и д-р Емил Пейчев. Говорител е доц. д-р Атанас Щерев.

В брой 1 на Бюлетин на БЛС от 1991 г. е публикуван съставът на УС на съсловната организация. Председател е пак проф. д-р Иван Киров. Зам.-председатели са д-р Иван Иванов, доц. д-р Милан Миланов, доц. д-р Атанас Щерев.

Съловната организация тръгва по пътя на своята нова история, на базата на направеното от първостроителите на БЛС през 1901 година. Приемат се символи - лого, почетна значка, грамота и пр. Създават се традиции - избор на Лекар на годината, Чилови дни, Моллови дни и пр. И преди всичко - чрез своята организация съсловието настоява да бъде чувана неговата дума по здравните проблеми...

Д-р Антон Вържаров: Беше време на промени

Периодът беше 90-те години на миналия век - времето на революционните промени, свързани с падането на комунизма, и в съсловието се създаде настроение, че така повече не бива да продължава. Характерни са думите на един от основателите на Русенската колегия - д-р Койчев, който на първото събрание на 20 декември 1989 г. каза: "Необходимостта от такава организация е изстрадана от българските лекари". Той беше тогава лекар с 30-35-годишна практика. В Русе идеята за се възстанови БЛС се прие много вътрешно и много организирано. Ние си представяме в началото, че ще "бутнат" света, че едва ли не всичко ще

променим в здравеопазването, което не ни харесва. За наша чест трябва да кажа, че голяма част от промените, които постигнахме днес, на място, бяха водещи за нещата, които се случва-

ха в България. Като започнем с това, че още през януари 1990 г. ние основахме Русенска районна лекарска колегия, през март вече тя беше узаконена чрез съда и започна нашата дейност. В началото бе опитът ни да разбием огромната администрация, която съществуваше в здравеопазването. Всичко това беше обмислено и направено по един добър начин. Свършихме много добри дела, като непрекъснато вървеше и реформата в здравеопазването. Д-р Семерджиев, който е двигателът на промените, винаги е признавал, че в най-чистия си вид реформата се осъществи в Русе, защото ние имаме готовност за нея...

КАКВО ОЧАКВАХТЕ?

Доц. д-р Атанас Щерев: Единни, да сме двигател на реформите

Очаквах да се създаде мощна, силна и единна организация на лекарите, която да бъде инициатор и двигател на промените в здравеопазването. Поради много причини БЛС днес няма това място в обществото, което съм си представял, че трябва да има.

В това действие, възстановяването на БЛС, ме вдъхне моят сътрудник д-р Владимир Янков в края на ноември 1989 г. Той ме запозна с една група съмишленици - д-р Т. Мавроматис, д-р Д. Кехайлов, д-р Б. Бояджиев и сигурно пропуснах много други. В средата на 1990 г. вече едновременно се занимавах с тази идея и бях избран за говорител на Инициативния комитет за възстановяване на БЛС. По това време почти всички

преди 9.1X. 1944 г., но БЛС е оставал винаги единен. Трябваше на всяка цена да запазим тази традиция. Един ден д-р Янков ми каза: "Доц. Щерев. Вие сте много популярен сред лекарите. Ако се кандидатирате за председател на БЛС, несъмнено ще бъдете избран, но Вие не сте обединяваща фигура и е много вероятно да се оформи и друг Лекарски съюз." Веднага се съгласих и си помислих за проф. Димитър Радонев - мой учител, повдигнал може би първ публичен въпрос за възстановяване на БЛС по телевизията и в обществото още преди 10 ноември 1989 г., но го отхвърлих точно заради страховете ми от "червен БЛС". Това беше непростима грешка от моя страна, за която съжалявам. Проф. Д. Радонев беше достоен да бъде председател на БЛС. След това д-р Янков предложи проф. Иван Киров и аз веднага дадох съгласието си.

Д-р Триас Мавроматис: Да има Харта на медика

Не бях очаквания, а искания. Основното, което искаме да попомним престо, защото това беше необходимо. Искахме остойността на лекарския труд, настоявахме за Харта на правата на лекаря, а не на пациента, защото това е работа на Лекарския съюз. Искахме осигуряване на непрекъсната квалификация - от завършването на университета до края на професионалната кариера. Лекарския съюз трябва да бъде модератор и посредник на конгреси, симпозиуми, всичко онова, което да осигури на българския лекар непрекъснато обучение. Знаете, че тази професия изисква след завършването на една специалност или на втора, обновяване

на знанията до края на живота. И не на последно място искаме Лекарския съюз да бъде активен участник в реформата в здравеопазването, да бъде едновременно и коректив, и сътрудник на МЗ. Искахме освен това да бъде деполитизиран и надпартиен. Интересен беше първият събор, въпреки че никой не знаеше точно защо е дошъл и имаше изказвания от най-невероятен характер - всеки си казваше болките. Интересно беше, когато написаха от Министерството на здравеопазването, никога да не се присъединява към "новосъздадения фашистки Лекарски съюз". Интересно беше, че тогава се събрахме хора абсолютно непознати, които се опитахме да стиковаме своите вярвания...

Д-р Христо Хинков: Да се защити достойнството на колегията

Възстановяването на Лекарския съюз беше част от възстановяването на онази България, която е била заличена след 1944 г. Същността, 90-та година дале ноември, така че очакванията и надеждите ни бяха огромни. Лекарският съюз беше забранен. Спомням си, че имаше и заплахи. Моят баща работеше във Военна болница и тогава му бяха казали, че синът му участва във възстановяването на фашисткия Лекарски съюз, така че да внимава. Такова беше времето все още. Нашите очаквания бяха, че с тази организация ще се възстанови достойнството на българския лекар. Това беше основното. И това ни мотивираше да се занимаваме с тази дейност абсолютно безкористно и без да очакваме някакви области, постове и прочие. Поне в мое то съзнание така стояха нещата и мисля, че за огромна част от колегите беше така. Очаквахме

закон, да продължава да бъде активен, да бъде още по-активен, защото не е достатъчно това, което видяхме досега. Неговата роля в правенето на здравната политика трябва да бъде още по-силна, ясно изразена сред обществото и сред политиките. Имаше огромни възможности, които ни дава законът, нека да ги използваме...

възстановяването на българския лекар с цялото му достойнство, красота, знание, морал - всичко това, което го имаше и преди 10-ти ноември, но не беше демонстрирано и не беше част от признанието на държавата, от признанието на обществото...

Вестник Quo Vadis, бр. 2 от 20 април 2009 г.

Лекарят с мисия на историк на съсловната организация

Психиатърът проф. Кирил Миленков участва активно във възстановяването на Лекарския съюз, което се потвърждава от документите и от разказите за онова време. След като организацията е призната със закон и отново поема своя прекъснат през тоталитаризма път, той отдава много време и енергия за съхраняването на събитията.

Десетки и десетки са текстовете, снимките и други архивни материали, които събира и систематизира. Издирва информация не само от последните 25 години, а от началото на миналия век, от създаването на БЛС. За него всяка находка - членска карта от миналия век, изрезки от стари вестници и особено от съсловното издание "Летописи", чийто продължител е в. Quo vadis, беше повод за вълнение.

Професорът е съавтор на първия том на История на Българския лекарски съюз.

До последните си дни той продължаваше да поглежда и да се грижи за архива на своята съсловна организация, "за да знаят идните поколения върху какво стъпват, как е изграждан, смачкван и възграждан престижът на българския лекар."

Д-р Илко Семерджиев връчва архива на БЛС на тогавашния председател на съсловната организация д-р Андрей Кехайов, 2002 г.

Д-р Триас Мавроматис връчва архива на БЛС на д-р Андрей Кехайов, 12 януари 2008 г.

Проф. д-р Попкиров е автор на Етичния кодекс

"Не трябва да забравяме тази голяма фигура - проф. Попкиров, който създаде Етичния кодекс на БЛС", изтъква д-р Димитър Игнатов и допълва: "Признат специалист, много интелигентен, ерудиран, с богата обща култура."

Група от шест човека под ръководството на професора работила върху текстовете на Кодекса. Съгласували с Европейския съюз. В писмо от комисията по здравеопазване към ЕК се изтъквало, че Етичния кодекс на БЛС е изцяло в европейските норми. Това е много висока оценка за лекарите, които създават правни норми. Всепризнатият автор е проф. Попкиров, според запознати с процедурите.

Този Кодекс не е съществено променен и до днес. Но има ли кой да го прочете, за да осъзнае огромната енергия, акумулирана в него, пита д-р Игнатов.

Първият отличен с почетна грамота и значка на възродения съюз е проф. д-р Драган Бобев

В брой 27 от 16 октомври 2002 година на в. Quo vadis се съобщава, че на 10 септември, същата година, е проведено извънредно заседание на УС на БЛС, на което са разгледани предложения, направени на съвещание в Русе - утвърждава се идеята за празник на българския лекар и символите на БЛС: значка и почетна грамота.

Първият отличен с тези символи е проф. д-р Драган Бобев. Заедно с него, значка и почетна грамота получават професорите Витан Влахов, Иван Вълков, Радослав Гайдарски, Дамян Дамянов, Димитър Джеров, Боян Лозанов, Григор Мечков, Чудомир Начев, Петър Николаков, Владимир Овчаров, Михаил Протич, Стоян Саев и Иван Смилов.

ЛЮБОПИТНО

От възстановителите за възстановителите

Изключителният проф. Иван Киров

Д-р Илко Семерджиев си спомня: „Бяхме отишли с проф. Иван Киров в НДК на едно мероприятие, организирано от Николай Хайтов по повод актуалните тогава търсения на гроба на Васил Левски. На излизане репортер от националната телевизия попита проф. Киров за мнението му по повод инициативата на Хайтов. Отговорът беше: „Едни търсят духът на Левски, други му търсят опинците“. Тук може би трябва да спомена, че бащата на професора е бил и председател на „Общобългарския комитет Васил Левски“, което обяснява спецификата на отговора. Разказвам го, за да илюстрирам класата на този човек, беше изключителен!“

Мечта за клуб

"Моята мечта е, когато възстановим БЛС, да мога да отида в своя професионален клуб, да разгърна вестника на Съюза, да го прочета, да си пийна по едно с колегите, да си поговорим, да обсъждаме..." Това д-р Щерев споделял, спомня си д-р Хинков. Впрочем, това било мечта на всички - започва нова "ера" за Лекарския съюз.

Д-р Игнатов, като лидер на съсловната организация, почти осъществил тази мечта. Уредил клуб на лекарите в хотел "Плиска". Откриването - тържествено, хората са официално облечени, със съпругите си, посреща ги лидерът...

Самият той си спомня: "Софийската организация имаше две стаи в 17-та поликлиника. В залата там правехме нашите сбирки, но не можехме да намерим място, където да направим една дискусия. А имаше потребност, всички искаха да говорят тогава... Аз бях оперирал бащата на една управителка на хотел "Плиска" и се догово-

рихме всяка сряда от 14 до 23 часа сладкарницата да работи само за лекари. Не плащаме наем. Там имаше пиано - д-р Емил Илиев свиреше. Хората се събираха по масите, приказваха си. Канехме гости - политически фигури, колеги...

Спомням си, че когато откривахме клуба, направихме коктейл. Той да е струвал около 300 лева, но ние няхме и 3 лева. Аз обещах, че ще се издължим по-късно. Малко преди да свърши вечерта, влезе един човек и каза: "Здравейте, моята баща е лекар и е бил член на Лекарския съюз, аз имам неговата карта. С какво да помогна?" Беше бизнесмен. Той плати сметката на всички. Пламен Дундаров се казваше.

След това имаше клуб и в НДК, в зала №3, където давахме награди, имаше програми...

Организирахме и Лекарски бал в хотел "София", срещу Народното събрание."

Но мечтата за клуб остана...